

ובאדם כשר(44).

הנושא נשים בעבירה, כגון כהן שנשא גרושה או חלוצה, פסול עד שידרינה הנאה, שידור שלא יהנה הוא ממנה, ולא היא ממנו. ובכך כשר הוא לעבוד דכיון שהדירה הנאה בודאי יגרשנה.

והמטמא למתים פסול, עד שיקבל עליו שלא יהא מטמא למתים. ודי בכך. ובגמ' מפרש מאי שנא מרישא דצריך לנדור ולא סגי בקבלה.

גמרא:

שנינו במשנה ואלו כשרין באדם אותו ואת בנו.

והוינן בה: מאי אותו ואת בנו הכשרים לעבוד?

אילימא אהרן ובנו, [כלומר כהן ובנו] דכשרים לעבוד יחד, דבוטייה בבהמה תייש ובנו, שאסורין ליקרב ביום אחד.

תקשי מי נהיג בהם איסור אותו ואת בנו?

והתניא בחולין: דין אותו ואת בנו נהג בנקבות ואינו נהג בזכרים ואסור לשחוט רק אם ובנה, אבל תייש ובנו שרי.

אלא תיישה ובנה, שבהם נהג האיסור. דבוותה חכא בכהנים דאמרינן שכשרים לעבודה, איירי בכהנת ובנה. אכתי תקשי, וכי כהנת בת עבודה היא?

ומתרצינן: לעולם אהרן ובנו בהם איירי מתניתין דאין בהם פסול אותו ואת בנו. דבוותה חכא במתניתין תייש ובנו. ודקא קשיא לך הא איסור אותו ואת בנו אינו נהג בזכרים?

אמרי במערבא משמיה דרבי יוסי בר אבין: ערא אמרה, זאת אומרת: הך מתניתין חנניה היא דסבירא ליה דנוהג אף בזכרים.

דתניא: אותו ואת בנו נהג בנקבות ואינו נהג בזכרים. חנניה אומר: נהג בזכרים ובנקבות.

שנינו במשנה: והנושא נשים בעבירה פסול עד שידרינה הנאה.

תנא: נדר הנאה, ועובד מיד עבודה, ואין צריך להמתין עד שיגרש. יורד מעבודתו ומגרש.

ומקשינן: וליחוש דלמא בתר דעבד עבודה אזיל הך גברא לגבי חכם, ושרי ליה נדרו, ואישתכח דלא מגרש לה.

ומתרצינן: קסבר האי תנא: הבא להתיר נדרו צריך לפרט את הנדר ולומר לחכם על מה נדר, וכשישמע החכם מה שנדר לא יתיר לו נדרו.

ופרכינן: הניחא למאן דאמר: צריך לפרט את הנדר. אלא למאן דאמר: אין הבא להתיר צריך לפרט את הנדר, מאי איכא למימר? והלא יש חשש שיתירו לו נדרו.

ומתרצינן: דמדרינן ליה ברבים לפני אנשים רבים שיגרשנה, ואין החכם יכול להתיר נדר

44. את הנפש, או שהוא מגלה עריות נפסל לעבודה.

44. ובתוי"ט הביא דיש נוסחאות שלא גרסי לה. משום דגם באדם הוא פסול, דכהן שהרג